

عنوان مقاله:

بررسی انواع سازوکار مذاکره مجدد جهت تعدیل قراردادهای طولانی مدت

محل انتشار:

اولین کنفرانس پژوهش در فقه، حقوق و علوم اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فریده شعبانی جهرمی - دانشجوی دکتری حقوق نفت و گاز، دانشگاه تهران

فرید شعبانی جهرمی - دانشجوی دکتری حقوق نفت و گاز، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

انعطافپذیری در قراردادهای طولانی مدت تضمینکننده تداوم قراردادها و دستیابی به کلیه اهداف است. یکی از سازوکارهای تعدیل و بازبینی این قبیل قراردادها مذاکره مجدد است. مذاکره مجدد میتواند براساس مبانی مختلف اعم از قانونی یا قراردادی تحقق یابد. اصولاً، طرفین این قبیل قراردادها با توجه به محدودیتهای نظام حقوقی حاکم، برای اطمینان از تعادل بین ثبات و انعطافپذیری تلاش می-کنند شرط مذاکره مجدد را در قرارداد خود درج کنند. از اینرو خود را به مذاکره مجدد عناصر اساسی قراردادهای بر مبنای حدود وقایع جدید متعهد می نمایند. این مقاله تلاش میکند انواع و مبانی مختلف مذاکره مجدد را مورد بررسی قرار دهد

کلمات کلیدی:

مذاکره مجدد، قراردادهای طولانی مدت، تعدیل، قانون حاکم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/669660>

